

در آن زمان فرس و جان هرمان عاری
لگن قرار شده و اندرا بیاندازی!

۱۳۲ قدر

لاله

تو که بیای و سادا - بی
سخن بردار و غایب هستی
تو که هم نشد از غم بیای هستی
چرا در جمع ما نایب هستی!

۲ ۲ ۲

یکم دسامبر ۶۹